

Vortfølges Fæstefædet ved offentlig Auction, da tilfalder ligeledes den sidste Fæsters Livsarvinger eller Svigerbørn en Qvotadeel af Kjøbesummen, og er Salget til Arvesæstie, capitaliseres den aarlige Canon med det 25dobbelte og lægges til Kjøbesummen; Qvotadeelen ansættes i begge Tilfælde til $\frac{1}{5}$ af den hele Sum." Forkastedes med 27 Stemmer mod 12.

Derpaa fattes Resten af Lovudkastet under Forhandling, nemlig §§ 4 og 5 med de der til stillede Endringsforslag.

Formanden: Hvad Afstemningen angaaer, maa jeg bemærke, at jeg vil sætte Mindretallets Endringsforslag til § 4 under Afstemning før Fleertallets Forslag til samme Paragraph; dernæst, at der sikkert maa være indløbet en Trykfeil ved Fleertallets Forslag b til § 5, som nødvendig maa rettes; der staar: „denne Lov“, men det maa nødvendig hedde „i denne Lov“, da det skal træde istedetfor „i §§ 2 og 3“.

Ordføreren: Hovedindholdet af § 4 har Udvalget ubetinget tiltraadt; men man har dog troet, at der ved den sidste Bestemmelse ikke er Grund til at udtage af vor Lovgivning en Forfrist, der i Praxis sjelden kommer til Anvendelse og i Fremtiden vil endnu sjældnere komme til Anvendelse, fordi det er forbundet med store Opoffrelser i finansiell Henseende, hvor der til Arrondering af Skove indtages Fæstegods, hvilket forøvrigt er i det Offentliges Interesse. Og samtids med, at mindre Skove næsten forsvinde for Digt, er det af Interesse ikke at affjære de Enkelte, der ville bringe saadanne Offre, fra at kunne holde Skovene istand. Det Gieste, der har været bragt i Tvivl, er, om ikke indirecte derved Noget kunde indtages til Agerbrug. Vi skjønte ikke rettere, end at der i Forordningen 27de September 1805 § 11 indeholdes betryggende Bestemmelse i saa Henseende. Det er muligt, at denne Bestemmelse ikke tidligere er bleven overholdt; men ad Lovgivningens Vel troer jeg ikke, at man kan træffe andre Bestemmelser, og naar den overholdes, indeholder den en fuldstændig

Garanti. Med Hensyn til, hvorvidt denne Paragraph strax skulde bringes i Anvendelse eller først fremtidig træde i Kraft, skal jeg, forsaavidt Fleertallets Indstilling ikke tages tilfølge imod Mindretallets, gjøre opmærksom paa, at der foreligger ikke saa faa Sager i denne Henseende, hvor Afgjørelsen beroer paa Omstændigheder, der ere Elerne aldeles utilregnelige med Hensyn til Matriculen, og foruden den juridiske Betragtning har man en politisk, der fraraader Mindretallets Forslag. Det sidste Endringsforslag under a. anseer jeg som en Medaction og Tilføining til § 5 i Consequents af de enkelte Afstemninger.

Christensen: Det er kun to Ord, jeg skal tillade mig at ytre, og det er, at jeg er saa at sige af den stik modsatte Ansæelse af den, den ærede Ordfører nærer, og som er udtalt i Betænkningen, idet jeg netop troer, at det er Bloven, der trænger til Beskyttelse. Jeg troer, Betænkningens Fremstilling er aldeles rigtig, men ogsaa, at det ikke er saa vigtigt, at man her behøver at opholde sig derved. Den Bestemmelse, som Udvalget har her, kan jeg kun antage at være af praktisk Interesse, forsaavidt den har tilbagevirkende Kraft paa de nuværende Fæstere.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører dertil, at det skulde være forbundet med finansielle Opoffrelser at indtage Bønderjord til Skove. Jeg troer, at der er Jord, der er af den Bestaaenhed, at det i finansiell Henseende er rigtigt at indtage den til Skov, og at det vil betale sig godt. I saa Henseende vil jeg støtte Udvalgets Forslag, da det er statsøkonomisk rigtigt, at ethvert Stykke Jord bliver brugt til det, det passer til. Jeg bemærker, at her ogsaa kun er foreslaaet, at Fæstegaarden skal være fæsteledig, for at paa den Paragraphens Bestemmelse kommer til Anvendelse. Jeg vilde have Betænknelighed ved at sige, at Forbuddet skulde indtræde ved første Fæsteledighed, da det ikke kan nægtes, at der allerede findes Anlæg, der ere beregnede paa, at endeel skal indtages til Skov. Jeg haaber, at enten det bliver vedtaget eller ikke, vil det dog ikke have stor prak-